

Pasaka Senuko linkėjimai

Irašyk praleistas raides

Kart_ gyveno šalimais du broliai. Vienas buvo turtingas, o antras vargšas. Vien_ vakarą pas turting_į atėjo žilas senukas ir prašosi naktigulto. Šeimininkas sakosi nieko netur_s, tegul ein_s pas kaimyną. Gerai. Senukas nuėjo pas varget_ ir prašosi naktigulto. -Mielai! - atsakė vargeta.- K_ dievas davė, tuo pasidalinsim. Senukas pavalgė ir atgulė miegoti, o iš ryto išeidamas padėkojo ir sako:

- Ką pradėsi dirbti iš ryto, t_ visą dien_ ir dirbsi.

Vargšas iš vakaro buvo palik_s staklėse milo rietim_. Rytą, su aušra užsikėl_s, jis išvynios rietim_ iš stakli_. Ir stebuklai! Vynioja, vynioja, o galo nėra! Žmogus plūkėsi suprakaitav_s ligi vidudienio -jau pilnas kambarys, o rietimas dar nesibaigia. Vakare vargšas nuvažiavo į miest_ ir pardavė audekl_ už didelius pinigus.

Vargšas nusiuntė sūn_ pas brol_ sieko pinigams seikėti. Turtuolis pats atnešė siek_ ir užsipuolė brol_ klausinėti, kaip šis į pinigus _sigyvenęs. Brolis ir apsakė, kaip jam nutiko. Turtuolis lyg akis išdeg_s puolė namo ir visą dien_ tik kepa, tik verda. Vakare turtuolis pasitiko senuk_ kaip aukštą sveči_ ir vis ragina, kad gulti eit_. Iš ryto turtuolis laukia nesulaukdamas, kada elgeta išeis. Pagaliau elgeta sako:

- K_ pradėsi dirbti iš ryto, tą vis_ dieną dirbsi.

Turtuolis, nė dėkui nepasak_s, nulėkė su pačia į klėt_. Tuojau juodu atsivožė pinig_ skryni_ ir ims pinigus skaičiuoti. Tik šit turtuoliui nugara panižo.

Tasai priėjo prie dur_ staktos ir ėmė nugar_ kasytis. Pagalvojo, kad jau užteks to kasymosi, bet niekaip nuo staktos atsitraukti negali. Vargšelis ir spardėsi, ir šaukė, bet niekas negelbėjo. Taip turtuolis prie staktos ir prastovėjo vis_ dien_.

Pasitikrink ar gerai įrašei raides:

Kartą gyveno šalimais du broliai. Vienas buvo turtingas, o antras vargšas. Vieną vakarą pas turtingąjį atėjo žilas senukas ir prašosi naktigulto. Šeimininkas sakosi nieko neturįs, tegul einąs pas kaimyną. Gerai. Senukas nuėjo pas vargetą ir prašosi naktigulto.

-Mielai! - atsakė vargeta.- Ką dievas davė, tuo pasidalinsim.

Senukas pavalgė ir atgulė miegoti, o iš ryto išeidamas padėkojo ir sako:

- Ką pradėsi dirbti iš ryto, tą visą dieną ir dirbsi.

Vargšas iš vakaro buvo palikęs staklėse milo rietimą. Rytą, su aušra užsikėlęs, jis išvynios rietimą iš staklių. Ir stebuklai! Vynioja, vynioja, o galo nėra! Žmogus plūkėsi suprakaitavęs ligi vidudienio -jau pilnas kambarys, o rietimas dar nesibaigia. Vakare vargšas nuvažiavo į miestą ir pardavė audeklą už didelius pinigus.

Vargšas nusiuntė sūnų pas brolių siekti pinigams seikėti. Turtuolis pats atnešė sieką ir užsipuolė brolių klausinėti, kaip šis į pinigus įsigyvenęs. Brolis ir apsakė, kaip jam nutiko. Turtuolis lyg akis išdegęs puolė namo ir visą dieną tik kepa, tik verda. Vakare turtuolis pasitiko senuką kaip aukštą svečią ir vis ragina, kad gulti eitų. Iš ryto turtuolis laukia nesulaukdamas, kada elgeta išeis. Pagaliau elgeta sako:

- Ką pradėsi dirbti iš ryto, tą visą dieną dirbsi.

Turtuolis, nė dėkui nepasakęs, nulėkė su pačia į klėtį. Tuoju juodu atsivožė pinigų skrynią ir ims pinigus skaičiuoti. Tik šit turtuoliui nugara panižo.

Tasai priėjo prie durų staktos ir ėmė nugarą kasytis. Pagalvojo, kad jau užteks to kasymosi, bet niekaip nuo staktos atsitraukti negali. Vargšelis ir spardėsi, ir šaukė, bet niekas negelbėjo. Taip turtuolis prie staktos ir prastovėjo visą dieną. savo darbą.

Pasaka Užkeiktas arklys

Irašyk praleistas raides

Jojo sau keliu kunigas. P vakare, jojant per mišk_, atėjo laikas jam poteriauti. Kunigas nusėdo nuo arklio, išsitraukė maldaknyg_, arklio pavad_ užsimovė ant rankos, eina ir poteriauja, arkliu vedinas. Miške j_ pamatė du vagys ir ėmė tartis:

— Reikia tą arkl_ pavogti iš kunigo!

— Nė bandyti nebandyk. Nieko neveiksi, — tarė antras.

— Bet aš pabandysiu, tik tu priimk arklj.

Pamažu iš užpakalio priėj_ s, vagis nuėmė baln_, užsidėjo ant kupros, paskui, numovęs kamanas, pasižabojo ir eina paskui kunig_.

Pabaigęs poterius, kunigas sės jau joti. Atsisuko — arklio vietoj žmogus, pabalnotas ir pažabotas. Žiūri nusteb_ s, o vagis klupt ant kelių prieš kunig_ ir sako:

— Dėkui tau, tėveli dvasiškas! Buvau ragan_ užkeiktas ir paverstas arkliu. Dabar per tavo šventas maldas atvirtau į žmogų. Kur nori, ten mane dėk...

Kunigui gaila likti be arklio, bet džiaugiasi, išgelbėj_ s žmog_ nuo prakeikimo.

— Nereik man tav_ s, vaikeli, — tarė jis. — Eik sau, kur tave dievas veda...

Vagis puolė dar po koj_, padėkojo ir spruko į mišk_ prie antrojo vagies, balnu ir kamanomis nešinas.

Pasitikrink ar gerai jrašei raides:

Jojo sau keliu kunigas. Pavaikare, jojant per mišką, atėjo laikas jam poteriauti. Kunigas nusėdo nuo arklio, išsitraukė maldaknygę, arklio pavadj užsimovė ant rankos, eina ir poteriauja, arkliu vedinas. Miške jį pamatė du vagys ir ėmė tartis:

- Reikia tą arklį pavogti iš kunigo!
- Nė bandyti nebandyk. Nieko neveiksi, — tarė antras.
- Bet aš pabandysiu, tik tu priimk arklį.

Pamažu iš užpakalio priėjęs, vagis nuėmė balną, užsidėjo ant kupros, paskui, numovęs kamanas, pasižabojo ir eina paskui kunigą.

Pabaigęs poterius, kunigas sės jau joti. Atsisuko — arklio vietoj žmogus, pabalnotas ir pažabotas. Žiūri nustebęs, o vagis klupt ant kelių prieš kunigą ir sako:

- Dėkui tau, tėveli dvasiškas! Buvau raganų užkeiktas ir paverstas arkliu. Dabar per tavo šventas maldas atvirtau į žmogų. Kur nori, ten mane dėk...

Kunigui gaila likti be arklio, bet džiaugiasi, išgelbėjęs žmogų nuo prakeikimo.

- Nereik man tavęs, vaikeli, — tarė jis. — Eik sau, kur tave dievas veda...

Vagis puolė dar po kojų, padėkojo ir spruko į mišką prie antrojo vagies, balnu ir kamanomis nešinas.